

سال پنجاه و دوم - شماره ۱۴۹۴۴

سه‌شنبه پنجم تیر ماه ۱۳۷۵

توقه قضائیه

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

شامل: قوانین - مذاکرات مجلس شورای اسلامی - تصمیمات نامدها - قراردادها - رویه‌های قضائیه
اساسنامه‌ها - تصویب‌نامه‌ها - آئیننامه‌ها - بخشنامه‌ها و آگهیها

قوانین و مقررات عمومی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شماره ۴۹۷۳-ق
۱۳۷۵/۳/۱۹

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای هاشمی رفسنجانی
ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

لایحه شماره ۱۴۶۴۵/۸۱۲۸۰ مورخ ۱۳۷۴/۹/۲۸ دولت درخصوص الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون تغییرات آب و هوا مصوب ۱۳۷۱ هجری شمسی برابر با ۱۹۹۲ میلادی که دو فوریت آن در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۷۵/۲/۲۵ تصویب شده بود، در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۷۵/۳/۶ مجلس شورای اسلامی با اصلاحی در ماده واحده تصویب و به تأیید شورای نگهبان رسیده است در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی به پیوست ارسال می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی اکبر ناطق نوری

۱۳۷۵/۳/۲۳

شماره ۲۳۸۹۸
سازمان حفاظت محیط زیست

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون تغییرات آب و هوا مصوب ۱۳۷۱ هجری شمسی برابر با ۱۹۹۲ میلادی که در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ششم خرداد ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۵/۳/۱۳ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۴۹۷۳-ق مورخ ۱۳۷۵/۳/۱۹ واصل گردیده است، به پیوست جهت اجراء ابلاغ می‌گردد.
رئیس جمهور - اکبر هاشمی رفسنجانی

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون تغییرات آب و هوا مصوب ۱۳۷۱ هجری شمسی برابر با ۱۹۹۲ میلادی

ماده واحده - به دولت اجازه داده می‌شود به کنوانسیون تغییرات آب و هوا مشتمل بر یک مقدمه و بیست و شش ماده و دو ضمیمه به شرح پیوست ملحق شود و اسناد مربوط به آن را تسلیم کند. دولت جمهوری اسلامی ایران در صورتی مجاز به استفاده از ماده ۱۴ کنوانسیون در مورد حل اختلاف می‌باشد که در این مورد مراتب به تصویب مجلس شورای اسلامی یزسد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد تغییرات آب و هوا

اعضاء این کنوانسیون:

با تصدیق این امر که تغییرات در آب و هوای کره زمین و اثرات سوء آن نگرانی مشترک بشر می‌باشد،

با ابراز نگرانی در مورد اینکه فعالیتهای بشری باعث افزایش قابل توجه تراکم گازهای گلخانه‌ای در جو شده و اینکه این افزایش باعث تشدید اثر طبیعی گلخانه‌ای می‌شود که این خود به طور متوسط باعث افزایش گرمای سطح زمین و جو شده و

می‌تواند اثرات سوء بر اکوسیستمهای طبیعی و نوع بشر داشته باشد،
با توجه به اینکه سهم عمده‌ای از گازهای قبلی و فعلی گلخانه‌ای در کشورهای پیشرفته تولید شده و میزان گازهای سرائه در کشورهای در حال توسعه هنوز در سطح نسبتاً پائین قرار دارد و سهم جهانی گازهای حاصله در این کشورها جهت جابجایی به نیازهای اجتماعی و توسعه آنها روبه افزایش خواهد بود،
و با آگاهی از نقش و اهمیت منابع گازهای گلخانه‌ای در اکوسیستمهای زمینی و دریائی،

و با توجه به اینکه در مورد پیش‌بینی تغییرات آب و هوایی مخصوصاً در ارتباط با زمان، میزان و الگوهای منطقه‌ای عدم قطعیت زیادی وجود دارد،
و با علم به اینکه این تغییرات جهانی آب و هوایی نیاز به گسترده‌ترین نوع همکاری توسط تمامی کشورها و شرکت آنها در یک واکنش مناسب و مؤثر بین‌المللی دارد که بر مبنای مسوولیتها و توانائیهای مشترک ولی متفاوت و شرایط اجتماعی و اقتصادی آنها تعیین می‌گردد،

و با یادآوری موارد مذکور در اعلامیه کنفرانس سازمان ملل متحد در مورد محیط زیست بشر که در استکهلم در تاریخ ۱۳۵۱/۳/۱۶ هجری شمسی مطابق با ژوئن ۱۹۷۲ میلادی به تصویب رسیده است،

و همچنین با یادآوری اینکه کشورها بر مبنای منشور ملل متحد و اصول حقوق بین‌الملل دارای حق حاکمیت بهره‌برداری از منابع خود بر اساس سیاستهای داخلی زیست محیطی و توسعه‌ای خود می‌باشند و دارای این مسوولیت می‌باشند که اطمینان حاصل نمایند که این فعالیتهای در حیطه صلاحیت و کنترل آنها باعث بروز آسیب و خسارت به محیط زیست سایر کشورها یا نواحی ماورای حیطه حقوق ملی آنها نگردد،

و با تأکید مجدد بر اصول حاکمیت ملی کشورها در همکاری بین‌المللی جهت بررسی تغییرات آب و هوایی،

و با قبول این امر که کشورها می‌بایست اقدام به قانونگذاری مؤثر برای محیط زیست نمایند و اینکه استانداردهای زیست محیطی و اهداف و اولویتهای مدیریتی می‌بایست بیانگر موارد زیست محیطی و توسعه‌ای باشند و اینکه استانداردهای بکار گرفته شده توسط برخی از کشورها می‌تواند برای سایر کشورها، مخصوصاً کشورهای در حال توسعه، نامناسب بوده یا بار اقتصادی یا اجتماعی سنگینی را در برداشته باشد،

و با یادآوری مفاد قطعنامه شماره ۴۴/۲۲۸ مورخ ۱۳۶۸/۱۰/۱ (۲۲ دسامبر ۱۹۸۹) مجمع عمومی در مورد کنفرانس سازمان ملل متحد برای محیط زیست و توسعه و قطعنامه‌های شماره ۴۳/۵۳ مورخ ۱۳۶۷/۹/۱۵ (۶ دسامبر ۱۹۸۸) و ۴۴/۲۰۷ مورخ ۱۳۶۸/۱۰/۱ (۲۲ دسامبر ۱۹۸۹) و ۴۵/۲۱۲ مورخ ۱۳۶۹/۹/۳۰ (۲۱ دسامبر ۱۹۹۰) و ۴۶/۱۶۹ مورخ ۱۳۷۰/۹/۲۸ (۱۹ دسامبر ۱۹۹۱) در مورد حفاظت از آب و هوای جهانی برای نسلهای فعلی و آتی بشر،

و همچنین با یادآوری بندهای قطعنامه شماره ۴۴/۲۰۶ مورخ ۱۳۶۸/۱۰/۱ (۲۲ دسامبر ۱۹۸۹) مجمع عمومی در مورد اثرات سوء محتمل ناشی از افزایش سطح دریاهای جزیره‌ها و نواحی ساحلی، مخصوصاً نواحی پست ساحلی و موارد مربوطه قطعنامه شماره ۴۴/۱۷۲ مورخ ۱۳۶۸/۹/۲۸ (۱۹ دسامبر ۱۹۸۹)

مجمع عمومی در مورد اجرای برنامه عملیاتی مبارزه با پیشروی صحرای و بیابان زائی، و همچنین با یادآوری کنوانسیون ۱۳۶۴ (۱۹۸۵) وین در مورد حمایت از لایه اوزون و پروتکل ۱۳۶۶ (۱۹۸۷) مونترال در مورد موادی که باعث کاهش لایه اوزون می گردند که در تاریخ ۱۳۶۹/۴/۸ (۲۹ ژوئن ۱۹۹۰) مورد اصلاح قرار گرفت، و با توجه به اعلامیه وزرای شرکت کننده در دومین کنفرانس جهانی آب و هوا در ۱۳۶۹/۸/۱۶ (۷ نوامبر ۱۹۹۰)،

و با آگاهی از کارهای تحلیلی ارزشمندی که توسط بسیاری از کشورها در مورد تغییرات آب و هوایی در جریان می باشند و کمکهای شایان سازمان هواشناسی جهانی، برنامه زیست محیطی سازمان ملل متحد و سایر ارگانها و سازمانهای سیستم سازمان ملل متحد و همچنین مؤسسات بین المللی و بین الدولی برای تبادل نتایج تحقیقات علمی و هماهنگی تحقیقات،

و با شناخت این امر که اقداماتی که برای درک و مقابله با تغییرات آب و هوایی مورد نیاز می باشند در صورتی حداکثر تاثیر زیست محیطی واجتماعی و اقتصادی را خواهند داشت که بر مبنای ملاحظات مربوطه علمی، فنی و اقتصادی استوار باشند و بدستیابی به یافته های جدید در این زمینه ها مورد ارزیابی مجدد و مکرر قرار گیرند، و با تصدیق اینکه فعالیتهای مختلف برای مقابله با تغییرات آب و هوایی را می توان بصورت اقتصادی توجیه و برای حل سایر مشکلات زیست محیطی نیز به کاربرد،

همچنین با تصدیق نیاز کشورهای پیشرفته به انجام واکنش فوری بصورت انعطاف پذیر و بر مبنای اولویتهای کاملاً معین به عنوان اولین گام به سوی استراتژیهای جامع جهانی و ملی و در صورت توافق، منطقه ای، که تمامی گازهای گلخانه ای را در نظر گیرند و میزان افزایش اثر گلخانه ای را نیز مورد نظر قرار دهند،

و همچنین با تصدیق اینکه کشورهایی که در زمینهای پست قرار دارند و کشورهای جزیره ای کوچک و آنهایی که دارای سواحل پست می باشند یا دارای نواحی خشک و نیمه خشک یا مناطقی باشند که احتمال بروز سیل، خشکسالی یا پیشروی صحرای و بیابان زائی در آنها وجود دارد و کشورهای در حال توسعه با اکوسیستمهای طبیعی کوهستانی احتمال آسیب پذیری زیادی را در مورد اثرات سوء تغییرات آب و هوایی دارند،

و با تصدیق دشواریهای خاص اینگونه کشورها، مخصوصاً کشورهای در حال توسعه که اقتصاد آنها بویژه مبتنی بر تولید، استفاده و صادرات سوختهای فسیلی می باشد در نتیجه اقدامات معموله بمنظور محدود نمودن گازهای گلخانه ای،

و با تایید اینکه واکنش نسبت به تغییرات آب و هوایی می بایست هماهنگ با توسعه اقتصادی و اجتماعی به صورت جامع باشد تا از بروز حوادث سوء بر توسعه اقتصادی و اجتماعی آنها جلوگیری نماید و نیازهای مشروع اولویت دار کشورهای در حال توسعه برای حصول به رشد اقتصادی و فقرزدایی کاملاً مورد نظر قرار گیرد،

و با تصدیق اینکه تمامی کشورها مخصوصاً کشورهای در حال توسعه نیاز به دسترسی به منابعی دارند که برای حصول به توسعه پایدار اجتماعی و اقتصادی مورد نیاز می باشند و اینکه پیشرفت کشورهای در حال توسعه برای نیل به هدف مذکور، مصرف سوخت آنها افزایش خواهد یافت و با در نظر گرفتن امکان حصول بازدهی بیشتر انرژی و برای کنترل گازهای گلخانه ای با استفاده از تکنولوژیهای جدید بر مبنای شرایطی که کاربرد اقتصادی و اجتماعی آنها را سودمند سازد، و با عزم حفاظت از سیستم آب و هوا برای نسل حاضر و نسلهای آتی، موارد زیر را مورد موافقت قرار دادند:

ماده ۱- تعاریف:

در این کنوانسیون:

۱- «اثرات سوء تغییرات آب و هوا» به معنی تغییرات در محیط فیزیکی یا زندگی گیاهی و جانوری ناشی از تغییرات آب و هواست که دارای اثرات زیان آور بر ترکیب جهندگی یا بهره وری اکوسیستمهای طبیعی یا تحت کنترل یا بر عملکرد سیستمهای اقتصادی، اجتماعی یا سلامت و رفاه بشر می باشد.

۲- «تغییر آب و هوا» به معنی تغییری در آب و هواست که بصورت مستقیم یا غیرمستقیم ناشی از فعالیتهای بشری است که باعث متغیر نمودن ترکیب جو جهان شده و جدا از تغییرات طبیعی آب و هواست که در دوره های زمانی مختلف پدید می آید.

۳- «سیستم آب و هوا» به مجموعه اتمسفر، هیدروسفر، بیوسفر و ژئوسفر و تداخل آنها اطلاق می شود.

۴- «گازهای منتشره» به معنی آزاد نمودن گازهای گلخانه ای یا مواد متشکله آنها به اتمسفر در یک ناحیه معین و دوره زمانی خاص می باشد.

۵- «گازهای گلخانه ای» به معنی آن قسمت از اجزاء گازی اتمسفر است که طبیعی و ناشی از فعالیت بشر بوده و تشعشع مادون قرمز را جذب نموده و دوباره منتشر می نمایند.

۶- «سازمان منطقه ای همبستگی اقتصادی» به معنی سازمانی است که توسط کشورهای حاکم بر یک منطقه تأسیس شده و دارای حق تصمیم گیری در مورد مواد این کنوانسیون یا پروتکل های آن بوده و بر مبنای اساسنامه خود دارای مجوز امضاء، تصویب، پذیرش، تأیید و الحاق به اسناد مربوطه می باشد.

۷- «مخزن» به معنی قسمت یا قسمتهایی از سیستم آب و هوایی است که گاز گلخانه ای یا مواد متشکله آن را انبار می نماید.

۸- «حفره» به معنی هر روند یا فعالیتی است که یک گاز گلخانه ای، یا مایع گاز شده یا مواد متشکله گاز گلخانه ای را از اتمسفر بیرون می برد.

۹- «منبع» به معنی هر روند یا فعالیتی است که یک گاز گلخانه ای، مایع گاز شده یا مواد متشکله گاز گلخانه ای را وارد اتمسفر می نماید.

ماده ۲- هدف:

هدف نهایی این کنوانسیون و هرگونه اسناد حقوقی مربوطه که ممکن است توسط کنفرانس اعضاء مورد تصویب قرار گیرد، دستیابی به ثبات در تراکم گاز گلخانه ای در اتمسفر مطابق مفاد مربوطه کنوانسیون در سطحی است که از تداخل خطرناک فعالیتهای بشر با سیستم آب و هوایی جلوگیری نماید. این سطح می بایست در آنچنان چهارچوب زمانی حاصل گردد که اکوسیستمها بتوانند بصورت طبیعی با تغییرات آب و هوا تطابق یابند و اطمینان حاصل شود که تولید مواد غذایی با تهدید روبرو نبوده و توسعه اقتصادی بتواند به صورتی پایدار ادامه یابد.

ماده ۳- اصول:

اعضاء کنوانسیون در فعالیتهای خود برای دستیابی به اهداف کنوانسیون و اجرای مفاد آن از جمله توسط موارد زیر مورد راهنمایی قرار خواهند گرفت:

۱- اعضاء می بایست سیستم آب و هوا را به نفع نسلهای فعلی و آتی بشر بر مبنای تساوی و بر طبق مسؤولیتهای مشترک ولی متفاوت و قابلیت های خود مورد حمایت قرار دهند. بنابراین کشورهای پیشرفته می بایست پیشرو مبارزه با تغییرات آب و هوا و اثرات سوء آن باشند.

۲- نیازهای خاص و شرایط ویژه کشورهای در حال توسعه بویژه آنهایی که در مقابل اثرات سوء تغییرات آب و هوا آسیب پذیر می باشند و مخصوصاً کشورهای در حال توسعه ای که توسط این کنوانسیون تحت بار مسؤولیت غیرعادی یا نامتناسب قرار می گیرند می بایست مورد توجه کامل قرار گیرند.

۳- اعضاء کنوانسیون می بایست اقدامات پیشگیرانه ای جهت پیش بینی، جلوگیری یا به حداقل رساندن دلایل تغییرات آب و هوا و کاهش اثرات سوء آن را به کار گیرند. در مواردیکه احتمال بروز آسیبهای جدی یا برگشت ناپذیر وجود داشته باشد نمی بایست از فقدان قطعیت علمی به عنوان دلیلی برای به تعویق انداختن اینگونه اقدامات استفاده نمود و این نکته را باید در نظر داشت که سیاستها و اقداماتی که در رابطه با تغییرات آب و هوا وجود دارند می بایست از لحاظ مالی قابل توجیه باشند تا منافع جهانی را با حداقل هزینه ممکن تضمین نمایند. برای دستیابی به این امر، اینگونه سیاستها و اقدامات می بایست زمینه های مختلف اقتصادی - اجتماعی را در نظر گرفته و به صورت جامع بوده و تمامی منابع و حفره ها و مخازن مربوطه گازهای گلخانه ای و تنظیم آنها را پوشش داده و تمامی بخشهای اقتصادی را در برگیرند. تلاشها جهت رویارویی با تغییرات آب و هوایی می توانند به صورت همکاری بین اعضاء ذینفع انجام پذیرند.

۴- اعضاء محق بوده و باید توسعه مداوم را تشویق نمایند. سیاستها و اقدامات بمنظور حفاظت از سیستم آب و هوا در مقابل تغییرات ناشی از فعالیتهای بشر می بایست متناسب با شرایط خاص هر عضو بوده و هماهنگ با برنامه های توسعه ملی باشند و این نکته را در نظر گیرند که توسعه اقتصادی برای بکارگیری سیاستهای مقابله با تغییرات آب و هوا امری ضروری می باشد.

۵- اعضاء می بایست برای ایجاد یک سیستم باز اقتصاد بین المللی که منجر به رشد اقتصادی پایدار و توسعه در تمامی اعضاء مخصوصاً کشورهای در حال توسعه گردیده و بتواند با مشکلات تغییرات آب و هوا بهتر روبرو شود همکاری نمایند. اقداماتی که برای مبارزه با تغییرات آب و هوا معمول می گردد، منجمله اقدامات یکجانبه نباید در تجارت بین المللی باعث ایجاد ابزار تعیین غیر قابل توجیه یا عمدی یا محدودیت های پنهان گردد.

ماده ۴- تعهدات:

۱- تمامی اعضاء با در نظر گرفتن مسؤولیتهای مشترک ولی متمایز خود و اولویتهای خاص ملی و منطقه ای برای توسعه و شرایط خود باید:

الف- آمار ملی گازهای حاصله از فعالیتهای بشری بوسیله منابع و نحوه حذف آنها بوسیله حفره های کلیه گازهای گلخانه ای که تحت کنترل پروتکل مونترال نمی باشند را توسعه، مورد بازنگری دوره ای، منتشر و در دسترس کنفرانس اعضاء قرار دهند. این امر طبق ماده (۱۲) و با استفاده از روشهایی انجام خواهد گرفت که توسط کنفرانس اعضاء مورد توافق قرار می گیرد.

دی اکسید و سایر گازهای گلخانه‌ای که تحت کنترل پروتکل مونترال نمی‌باشند به‌سطوح سال ۱۹۹۰ مبادله خواهند نمود. این اطلاعات توسط کنفرانس اعضاء در اولین نشست و سپس به صورت دوره‌ای طبق ماده (۷) مورد بررسی قرار خواهند گرفت.

پ- محاسبه میزان تولید گازهای گلخانه‌ای بوسیله منابع و حذف آنها بوسیله حفره‌ها برای اهداف جزء (ب) فوق می‌بایست با استفاده از بهترین آگاهیه‌های علمی انجام پذیرد که شامل ظرفیت مؤثر حفره‌ها و اثرات اینگونه گازها بر تغییرات آب و هوا باشد. کنفرانس اعضاء روشهای انجام این محاسبات را در اولین نشست خود مورد بررسی و توافق و سپس به صورت دوره‌ای مورد بازنگری قرار خواهد داد.

ت- کنفرانس اعضاء در اولین نشست خود تناسب جزءهای (الف) و (ب) فوق را بررسی خواهند نمود. این بازنگری در پروتو بهترین اطلاعات موجود علمی و ارزیابی تغییرات آب و هوا و اثرات آن و نیز اطلاعات مربوط فنی، اقتصادی و اجتماعی انجام خواهد پذیرفت. کنفرانس اعضاء بر مبنای این بازنگری اقدام به انجام واکنش مناسب خواهد نمود که ممکن است شامل تصویب اصلاحات تعهدات موضوع جزءهای (الف) و (ب) فوق باشد. کنفرانس اعضاء در اولین نشست خود همچنین اقدام به تصمیم‌گیری در مورد ضوابط اجرای مشترک کاربرمبنای جزء «الف» فوق خواهد نمود. دومین بازنگری جزءهای (الف) و (ب) حداکثر تا ۱۰/۱۰/۱۳۷۷ (۳۱ دسامبر ۱۹۹۸) و سپس به صورت دوره‌ای انجام خواهد گرفت که طول این دوره توسط کنفرانس اعضاء تا زمان دستیابی به اهداف کوانتاسیون تعیین خواهد گردید.

ث- هریک از اعضاء اقدام به موارد زیر خواهند نمود:

۱- هماهنگی اسناد تهیه شده اقتصادی و سازمانی برای رسیدن به اهداف کوانتاسیون با سایر اعضاء در صورت اقتضاء.

۲- تعیین و بازنگری دوره‌ای سیاستها و تجارب خود که مشوق عملیاتی است که منجر به سطوح بالاتری از گازهای گلخانه‌ای ناشی از فعالیت بشر می‌گردد که تحت کنترل پروتکل مونترال نبوده و در غیراینصورت پدید خواهد آمد.

ج- کنفرانس اعضاء در صورت انقضای حداکثر تا ۱۰/۱۰/۱۳۷۷ (۳۱ دسامبر ۱۹۹۸) اقدام به بازنگری اطلاعات موجود از نظر اخذ تصمیماتی در مورد اصلاحیه‌های لیستهای ضمیمه‌های (۱) و (۲) به تصویب عضو مربوطه خواهد نمود.

چ- هریک از اعضایی که در ضمیمه شماره (۱) قید نشده باشد در سند تایید، پذیرش، تصویب یا الحاق و یا هر زمان بعد از آن می‌تواند قصد خود برای متعهد شدن به جزءهای (الف) و (ب) را به امین اسناد کتبا اعلام نماید. این امر توسط امین اسناد به اطلاع سایر اعضاء و امضاءکنندگان خواهد رسید.

۳- کشورهای پیشرفته عضو و سایر کشورهای پیشرفته مذکور در ضمیمه (۲) اقدام به تأمین منابع جدید و مضاعف مالی برای پرداخت هزینه‌هایی خواهند نمود که کشورهای در حال توسعه عضو کوانتاسیون بر مبنای تعهدات خود به موجب بند (۱) ماده (۱۲) صرف نموده‌اند. این کشورها همچنین برای پرداخت هزینه‌های افزوده کامل اجرای اقدامات موضوع بند (۱) این ماده که بین یک کشور در حال توسعه عضو و یک مؤسسه یا مؤسسات بین‌المللی مذکور در ماده (۱۱) طبق ماده مذکور مورد توافق قرار گرفته اقدام به تأمین منابع مالی مورد نیاز کشورهای در حال توسعه منجمله برای انتقال تکنولوژی خواهند نمود. اجرای این تعهدات با در نظر گرفتن نیاز به کفایت و قابلیت پیش‌بینی در واریز اعتبارات و اهمیت مشارکت مناسب کشورهای پیشرفته در تحمل بار مالی مربوطه انجام می‌پذیرد.

۴- کشورهای پیشرفته عضو و سایر کشورهای پیشرفته مذکور در ضمیمه (۲) به کشورهای در حال توسعه که به ویژه در مقابل اثرات سوء تغییرات آب و هوا آسیب‌پذیر می‌باشند در پرداخت هزینه‌های انطباق با اثرات سوء مذکور کمک خواهند نمود.

۵- کشورهای پیشرفته عضو و سایر کشورهای پیشرفته مذکور در ضمیمه (۲) در صورت اقتضاء تمامی اقدامات لازم برای ترغیب، تسهیل و تأمین اعتبار انتقال یا دسترسی به آگاهی‌ها و تکنولوژی‌های کامل و معقول زیست محیطی به سایر اعضاء، مخصوصاً به کشورهای در حال توسعه جهت قادر ساختن آنها به اجرای مفاد این کوانتاسیون را انجام خواهند داد. در این روند، کشورهای پیشرفته عضو از توسعه و ارتقاء تکنولوژی‌ها و قابلیت‌های کشورهای در حال توسعه حمایت خواهند نمود. سایر اعضاء یا سازمانهایی که در موقعیت انجام چنین کاری می‌باشند نیز می‌توانند اقدام به تسهیل انتقال اینگونه تکنولوژی‌ها نمایند.

۶- در اجرای تعهدات موضوع بند (۲) فوق می‌بایست درجه‌ای از انعطاف‌پذیری توسط کنفرانس اعضاء برای اعضاء مذکور در ضمیمه (۱) که در حال گذر از مراحل انتقال به اقتصاد بازار می‌باشند در نظر گرفت، شود تا اینگونه اعضاء بتوانند به تعهدات خود در مقابله با تغییرات آب و هوا از جمله در خصوص سطح تاریخی گازهای گلخانه‌ای ناشی از فعالیت بشری که تحت کنترل پروتکل مونترال نمی‌باشند، عمل نمایند.

ب- برنامه‌های ملی و در صورت نیاز برنامه‌های منطقه‌ای که شامل اقداماتی برای تعدیل تغییرات آب و هوایی در اثر گازهای ناشی از فعالیتهای بشری بوسیله منابع و رفع آنها توسط حفره‌های کلیه گازهای گلخانه‌ای که تحت کنترل پروتکل مونترال نیستند و اقدامات لازم برای تسهیل انطباق آنها با تغییرات آب و هوا می‌باشند را تدوین، اجرا، منتشر و مورد بازنگری منظم قرار دهند.

پ- توسعه، اجرا، و انتشار و انتقال تکنولوژیها، عملیات تجربی و روندهایی که گازهای گلخانه‌ای ناشی از فعالیتهای بشری که تحت کنترل پروتکل مونترال نمی‌باشند را کنترل نموده یا کاهش داده یا از ایجاد آنها جلوگیری نماید را ترویج و در موارد مزبور همکاری نمایند. این امر در کلیه بخشها شامل بخش انرژی، حمل و نقل، صنعت کشاورزی، جنگلداری و دفع زباله صادق می‌باشد.

ت- مدیریت مستمر را ترویج داده و در صورت اقتضاء حفظ و افزایش حفره‌ها و منابعی از گازهای گلخانه‌ای که تحت کنترل پروتکل مونترال نمی‌باشند از جمله موجودات زنده، جنگلها و اقیانوسها و سایر اکوسیستمهای دریایی، ساحلی یا زمینی را تشویق و در موارد مزبور همکاری نمایند.

ث- برای آمادگی جهت تطابق با اثرات تغییرات آب و هوا، ایجاد و بسط برنامه‌های جامع برای مدیریت نواحی ساحلی، منابع آب و کشاورزی و حمایت و بازسازی مناطق، مخصوصاً در آفریقا که تحت تاثیر خشکسالی و پیشروی صحرا یا سیل قرار گرفته‌اند همکاری نمایند.

ج- ملاحظاتی تغییرات آب و هوا را تا حد امکان در سیاستها و اعمال اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی خود در نظر گرفته و روشهای مناسبی نظیر ارزیابی اثرات تغذیه و تعیین شده در سطح ملی را از نظر کاهش اثرات سوء پروژه‌ها یا اقدامات انجام شده برای کاهش تغییرات آب و هوا یا تطابق با آن، بر اقتصاد و بهداشت عمومی و کیفیت محیط زیست در نظر بگیرند.

چ- تحقیقات علمی، تکنولوژیکی، فنی، اقتصادی - اجتماعی و غیره و نظارت منظم و ایجاد آرشوهای اطلاعاتی مربوط به سیستم آب و هوا به منظور درک بیشتر و کاهش یا حذف عدم قطعیت‌های موجود در مورد دلائل، اثرات میزان و زمانبندی تغییرات آب و هوا و پیامدهای اقتصادی و اجتماعی استراتژیهای واکنشی را تشویق و در موارد مزبور همکاری نمایند.

ح- تبادل کامل، آزاد و فوری اطلاعات مربوطه علمی، تکنولوژیکی، فنی، اقتصادی - اجتماعی و حقوقی مربوط به سیستم آب و هوا، تغییرات آب و هوا و پیامدهای اقتصادی و اجتماعی استراتژیهای واکنشی مختلف را تشویق و در موارد مزبور همکاری نمایند.

خ- آموزش، تربیت و افزایش آگاهیهای عمومی در مورد تغییرات آب و هوا را تشویق و نسبت به آن همکاری نموده و شرکت گسترده در این امر، از جمله شرکت سازمانهای غیردولتی را ترغیب نمایند.

د- مطابق ماده (۱۲) اطلاعات مربوط به اجرا را به کنفرانس اعضاء انتقال دهند.

۲- کشورهای عضو که در زمره کشورهای پیشرفته می‌باشند و سایر اعضاء مذکور در ضمیمه (۱) مشخصاً تعهد می‌نمایند که موارد زیر را به انجام رسانند:

الف- هریک از این اعضاء برای کند کردن روال تغییرات آب و هوا با محدود نمودن گازهای گلخانه‌ای ناشی از فعالیتهای بشری خود و حفاظت و ارتقاء حفره‌ها و مخازن گازهای گلخانه‌ای سیاستهای ملی را اتخاذ و اقداماتی را به کار خواهند گرفت. این سیاستها و اقدامات نشان خواهند داد که کشورهای پیشرفته در اصلاح روندهای بلندمدت خود در مورد گازهای حاصله از فعالیتهای بشری به صورت هماهنگ با اهداف کوانتاسیون عمل نموده و این نکته که در پایان این دهه بازگشت به سطوح قبلی گازهای ناشی از فعالیتهای بشری شامل دی اکسید کربن و سایر گازهای گلخانه‌ای که تحت کنترل پروتکل مونترال نمی‌باشند به انجام اینگونه اصلاحات کمک خواهند نمود را تصدیق نموده و تفاوت موجود در دیدگاهها و نقطه آغاز عملیات و ساختارهای اقتصادی و منابع کشورهای عضو و نیاز به حفظ رشد اقتصادی قوی و پایدار، تکنولوژیهای موجود و سایر شرایط فردی و نیز لزوم سهم شدن منصفانه و مقتضی هریک از این اعضاء در تلاش جهانی درخصوص هدف مذکور را مدنظر قرار می‌دهند. این اعضاء می‌توانند اقدام به اجرای اینگونه سیاستها و اقدامات به صورت مشترک با اعضاء دیگر نموده یا دیگر اعضاء را در رسیدن به اهداف کوانتاسیون مخصوصاً موارد مذکور در این جزء یاری نمایند.

ب- برای رسیدن به این هدف هریک از این اعضاء طی (۶) ماه از لازم الاجرا شدن کوانتاسیون در مورد عضو مزبور و پس از آن به صورت دوره‌ای و طبق ماده (۱۲) اطلاعات دقیقی در مورد سیاستها و اقدامات خود در ارتباط با جزء (الف) فوق و همچنین نتایج حاصله از عملیات مربوط به گازهای ناشی از فعالیت بشری بوسیله منابع و حذف آنها توسط حفره‌های گازهای گلخانه‌ای که تحت کنترل پروتکل مونترال نمی‌باشند را برای دوره مذکور در جزء (الف) را باهدف رساندن سطوح گاز

۷- میزان انجام مؤثر تعهدات کشورهای در حال توسعه به موجب این کنوانسیون به اجرای مؤثر تعهدات مالی و انتقال تکنولوژی کشورهای پیشرفته به موجب کنوانسیون بستگی خواهد داشت و این امر را کاملاً در نظر خواهند گرفت که توسعه اقتصادی و اجتماعی و فقرزدایی از اولویتهای مهم کشورهای در حال توسعه می باشد.

۸- در اجرای تعهدات موضوع این ماده، اعضاء به نوع اقداماتی که به موجب این کنوانسیون مورد نیاز می باشند، از جمله اقدامات مربوط به تأمین اعتبار، بیمه و انتقال تکنولوژی برای جوابگویی به نیازهای خاص کشورهای عضو در حال توسعه که ناشی از اثرات سوء تغییرات آب و هوا و یا اثرات اجرای اقدامات واکنشی مخصوصاً در موارد زیر می باشد، توجه کامل خواهند داشت:

الف- کشورهایی که جزیره ای و کوچک می باشند.
ب- کشورهایی که دارای نواحی ساحلی پست می باشند.
پ- کشورهایی با نواحی خشک، نیمه خشک، نواحی جنگلی و نواحی در معرض نابودی جنگلی.
ت- کشورهایی که دارای مناطقی می باشند که در معرض بلایای طبیعی قرار دارند.
ث- کشورهایی با مناطقی که در معرض خشکسالی و پیشروی صحرا قرار دارند.

ج- کشورهایی با نواحی شهری که از آلودگی جوی بالاتر برخوردارند.
چ- کشورهایی با مناطقی که دارای اکوسیستمهای شکننده می باشند، منجمله اکوسیستمهای کوهستانی.
ح- کشورهایی که اقتصاد آنها وابستگی زیادی به درآمد ناشی از تولید، به عمل آوری صادرات و یا مصرف سوختهای فسیلی و تولیدات کالاهای مربوطه انرژی را دارد.

خ- کشورهای ترانزیت و آنها که با خشکی احاطه شده اند.
همچنین کنفرانس اعضاء می تواند در صورت اقتضا در ارتباط با این بند اقداماتی به عمل آورد.
۹- اعضاء نیازهای خاص و شرایط ویژه کشورهایی که از کمترین میزان توسعه برخوردارند را در اقدامات خود در رابطه با تأمین اعتبار و انتقال تکنولوژی در نظر خواهند گرفت.

۱۰- اعضاء براساس ماده ۱۰ در اجرای تعهدات خود در این کنوانسیون وضعیت اعضای دیگر مخصوصاً کشورهای در حال توسعه که دارای اقتصادهای آسیب پذیر در مقابل اثرات سوء اجرای اقدامات مقابله با تغییرات آب و هوایی می باشند را در نظر خواهند گرفت. این امر مخصوصاً در مورد کشورهای عضوی که دارای اقتصادهای متکی به درآمد حاصله از تولید، به عمل آوری و صادرات و یا مصرف سوختهای فسیلی و سایر تولیدات مربوطه انرژی را و یا استفاده از سوختهای فسیلی هستند که تغییر آنها برای اعضاء مذکور دشواریهای جدی در بر دارد، اعمال می گردد.

ماده ۵- تحقیقات و مشاهده منظم:
اعضاء در اجرای تعهدات خود به موجب جزء (چ) بند (۱) ماده (۴) اقدام به موارد زیر خواهند نمود:

الف- حمایت و پیشبرد بیشتر برنامه ها و شبکه ها یا سازمانهای بین المللی و بین الدولی به منظور تعیین، هدایت، ارزیابی و تأمین هزینه های تحقیقاتی، جمع آوری اطلاعات و مشاهد منظم با در نظر گرفتن نیاز برای به حداقل رساندن دوباره کاری.

ب- حمایت از تلاشهای بین المللی و بین الدولی به منظور تقویت مشاهده منظم و ظرفیتهای تواناییهای تحقیقات علمی و فنی ملی مخصوصاً در کشورهای در حال توسعه و ترغیب دسترسی و تبادل اطلاعات و تحلیلهای مربوطه که از ورای قلمرو صلاحیت ملی بدست آمده اند.

پ- در نظر گرفتن نیازها و امور ویژه کشورهای در حال توسعه و همکاری در پیشبرد ظرفیتهای و قابلیتهای درونی آنها برای شرکت در امور مذکور در بندهای (الف) و (ب) فوق.

ماده ۶- آموزش، تربیت، آگاهیهای عمومی:
اعضاء در اجرای تعهدات خود به موجب جزء (خ)، بند (۱) ماده (۴) اقدام به موارد زیر خواهند نمود:

الف- ترغیب و تسهیل موارد زیر در سطح ملی و در صورت اقتضا در سطح منطقه ای یا ناحیه ای طبق قوانین و مقررات ملی و در چارچوب ظرفیتهای مربوطه:

۱- توسعه و اجرای برنامه هایی برای آموزش و آگاهی به عموم در مورد تغییرات آب و هوا و اثرات آن.

۲- دسترسی عمومی به اطلاعات در مورد تغییرات آب و هوا و اثرات آن.

۳- شرکت عموم مردم در مقابله با تغییرات آب و هوا و اثرات آن و توسعه واکنشهای مناسب.

۴- آموزش پرسنل علمی، فنی و مدیریتی.

ب- همکاری و ترویج در سطح بین المللی و در صورت نیاز توسط هیاتهای موجود در مورد:

۱- توسعه و تبادل برنامه های تهیه شده برای آموزش و آگاهی عموم در مورد تغییرات آب و هوا و اثرات آن

۲- توسعه و اجرای برنامه های آموزشی و تربیتی شامل تقویت سازمانهای ملی و تبادل یا اعزام پرسنل برای تربیت کارشناسان در این زمینه مخصوصاً برای کشورهای در حال توسعه.

ماده ۷- کنفرانس اعضاء:

۱- بدینوسیله کنفرانس اعضاء تأسیس می شود.

۲- کنفرانس اعضاء به عنوان بالاترین مقام این کنوانسیون بر اجرای کنوانسیون و هر نوع سند حقوقی مربوط که ممکن است کنفرانس اعضاء به تصویب برساند نظارت مستمر داشته و در حدود اختیارات خود تصمیمهای لازم برای پیشبرد اجرای مؤثر کنوانسیون را اخذ خواهد نمود. بدین منظور کنفرانس موارد زیر را به انجام خواهد رساند:

الف- بررسی دوره ای تعهدات اعضاء و ترتیبات سازمانی طبق کنوانسیون، در راستای اهداف کنوانسیون، تجارب حاصله در اجرای آن و تکامل آگاهیهای علمی و تکنولوژیکی.

ب- ارتقاء و تسهیل تبادل اطلاعات در مورد اقدامات انجام شده توسط اعضاء برای مقابله با تغییرات آب و هوا و اثرات آن با در نظر گرفتن شرایط و مسوولیتها و تواناییهای متفاوت اعضاء و تعهدات مربوطه آنها طبق کنوانسیون.

پ- تسهیل هماهنگی اقدامات انجام شده توسط اعضاء در مقابله با تغییرات آب و هوا و اثرات آن بنا به تقاضای دو یا چند عضو با در نظر گرفتن شرایط، مسوولیتها و تواناییهای متفاوت اعضاء و تعهدات مربوطه آنها طبق کنوانسیون.

ت- ارتقاء و هدایت توسعه و اصلاح در راهی روشهای مقایسه ای طبق اهداف و مفاد کنوانسیون که در کنفرانس اعضاء مورد توافق قرار می گیرند از جمله به منظور آماده سازی فهرست منابع انتشار گازهای گلخانه ای و حذف آنها به وسیله حفره ها و ارزیابی تاثیر اقدامات جهت محدود نمودن میزان تولید گازها و افزایش روند حذف آنها.

ث- ارزیابی اجرای کنوانسیون توسط اعضاء، اثرات کلی اقدامات انجام گرفته طبق کنوانسیون مخصوصاً اثرات زیست محیطی، اقتصادی و اجتماعی و نیز تاثیر مضاعف آنها و میزان پیشرفت برای دستیابی به اهداف کنوانسیون بر مبنای کلیه اطلاعاتی که طبق مفاد کنوانسیون در دسترس کنفرانس قرار می گیرد.

ج- بررسی و تصویب گزارشهای منظم در مورد اجرای کنوانسیون و اطمینان از انتشار آنها.

چ- ارائه توصیه ها در مورد موضوعات لازم برای اجرای کنوانسیون.

ح- تلاش برای بسیج منابع مالی طبق بندهای (۳)، (۴) و (۵) ماده (۴) و ماده (۱۱).

خ- تأسیس هیاتهای فرعی که برای اجرای کنوانسیون لازم به نظر می رسند.

د- بررسی گزارشهای دریافتی از این هیاتها و ارائه رهنمود به آنها.

ذ- موافقت با قواعد اجرایی و مالی برای خود و هر هیات فرعی و تصویب آنها به اتفاق آراء.

ر- جستجو و استفاده از خدمات و همکاری و اطلاعات ارائه شده توسط سازمانهای بین المللی و هیاتهای بین الدولی و غیردولتی ذیصلاح در صورت اقتضا.

ز- اجرای وظایف دیگری که برای دستیابی به اهداف کنوانسیون مورد نیاز می باشند و نیز تمامی وظایفی که به موجب کنوانسیون به آن واگذار شده است.

۳- کنفرانس اعضاء در اولین نشست خود اقدام به تعیین آیین رسیدگی خود و هیاتهای فرعی تأسیس شده به موجب کنوانسیون خواهد نمود که شامل تشریفات تصمیم گیری برای اموری است که در تشریفات تصمیم گیری در کنوانسیون تصریح نشده است. اینگونه تشریفات می تواند شامل اکثریت تعیین شده لازم برای اتخاذ تصمیم های خاص باشد.

۴- اولین نشست کنفرانس اعضاء توسط دبیرخانه موقتی موضوع ماده (۲۱) برگزار می گردد و تاریخ برگزاری آن حداکثر تا یک سال پس از زمان لازم الاجرا شدن کنوانسیون خواهد بود. پس از آن نشستهای عادی کنفرانس اعضاء هر سال یک بار برگزار می گردد مگر اینکه کنفرانس اعضاء به نحو دیگری اتخاذ تصمیم نماید

۵- نشستهای فوق العاده کنفرانس اعضاء در مواقعی که توسط کنفرانس ضروری به نظر رسد یا بنا بر تقاضای کتبی هریک از اعضاء به شرطی که در ظرف شش ماه پس از ارسال تقاضا به اعضاء توسط دبیرخانه حداقل یک سوم اعضاء از آن پشتیبانی نمایند، برگزار می گردد.

۶- سازمان ملل متحد، آژانسهای تخصصی و آژانس بین المللی انرژی اتمی و

پ- در صورت اقتضاء کمک به کنفرانس اعضا در تهیه و اجرای تصمیمهای خود.

ماده ۱۱- ترتیبات مالی:

۱- بدینوسیله ترتیباتی برای تدارک منابع مالی به صورت اعطایی یا واگذاری منجمه برای انتقال تکنولوژی تعیین می گردد. این ترتیبات تحت راهنمایی کنفرانس اعضا عمل کرده و در مقابل آن مسؤول و پاسخگو خواهد بود. کنفرانس در مورد سیاستها، اولویتهای برنامه‌ای و معیارهای مطلوبیت کنوانسیون مربوط هستند تصمیم خواهد گرفت. عملیات این ترتیبات به یک یا چند مؤسسه موجود بین‌المللی محول خواهد شد.

۲- تمامی اعضا به صورت یکسان و متعادل در این ترتیبات شرکت داشته و سیستم مدیریت آن به صورت باز خواهد بود.

۳- کنفرانس اعضا و مؤسسه یا مؤسساتی که عملیات ترتیبات مالی را برعهده دارند در مورد ترتیبات لازم جهت اجرای بندهای فوق به توافق خواهند رسید که این ترتیبات شامل موارد زیر می‌باشند:

الف- شروطی برای تضمین اینکه پروژه‌های تأمین شده جهت مقابله با تغییرات آب و هوا یا سیاستها، اولویتهای برنامه‌ای و معیارهای مطلوبیت تعیین شده توسط کنفرانس اعضا هماهنگی دارند.

ب- شروطی که به وسیله آنها می‌توان تصمیم تأمین اعتبار ویژه را بر مبنای این سیاستها، اولویتهای برنامه‌ای و معیارهای مطلوبیت مورد بازنگری قرار داد.

پ- ارائه گزارشهای منظم توسط مؤسسه یا مؤسسات به کنفرانس اعضا در مورد عملیات تأمین اعتبار که هماهنگ با مسؤولیت پاسخگویی مذکور در بند (۱) فوق باشند.

ت- تعیین میزان اعتبار موجود و مورد نیاز برای اجرای کنوانسیون به صورت مشخص و قابل پیش‌بینی و شرایطی که میزان مذکور براساس آن به صورت دوره‌ای مورد بازنگری قرار خواهد گرفت.

۴- کنفرانس اعضا در اولین نشست خود با بازنگری و مدنظر قراردادن ترتیبات موقت مذکور در بند (۳) ماده (۲۱) ترتیبات لازم را برای اجرای موارد فوق‌الذکر اتخاذ نموده و در مورد ابقاء این ترتیبات موقت تصمیم‌گیری خواهد نمود. در طی چهار سال پس از آن، کنفرانس اعضا ترتیبات مالی را مورد بازنگری قرار داده و اقدامات لازم را به عمل خواهد آورد.

۵- کشورهای پیشرفته عضو همچنین می‌توانند منابع مالی مربوط به کنوانسیون را فراهم و کشورهای در حال توسعه از این منابع از طریق مجاری دو جانبه، منطقه‌ای یا چند جانبه بهره‌جویند.

ماده ۱۲- تبادل اطلاعات مربوط به اجرای کنوانسیون:

۱- هریک از اعضا طبق بند (۱) ماده (۴) از طریق دبیرخانه کنوانسیون اطلاعات ذیل را به کنفرانس اعضا ارائه خواهد نمود:

الف- آمار ملی کلیه گازهای گلخانه‌ای خارج از کنترل پروتکل مونترال ناشی از فعالیت بشری با ذکر منابع و حذف آنها توسط حفره‌ها در حدود امکانات خود و با استفاده از روشهایی که توسط کنفرانس اعضا مورد توافق قرار می‌گیرند.

ب- شرح کلی از اقدامات انجام شده یا آتی آن عضو برای اجرای کنوانسیون. پ- هرگونه اطلاعات دیگری که عضو مربوط آن را در ارتباط با حصول به اهداف کنوانسیون و قابل ذکر در تبادل اطلاعاتی بدانند از جمله در صورت امکان مطالب مربوط به محاسبه روند گازهای منتشره در سطح جهان.

۲- هریک از کشورهای پیشرفته عضو و هر عضو دیگر مذکور در ضمیمه (۱) عناصر اطلاعاتی ذیل را مشمول مبادله اطلاعاتی خود خواهد نمود:

الف- شرح دقیق سیاستها و اقداماتی که به منظور انجام تعهدات موضوع جزءهای (الف) و (ب) بند (۲) ماده (۴) اتخاذ نموده است.

ب- برآورد دقیق در مورد اثر سیاستها و اقدامات مذکور در جزء (الف) فوق‌الذکر بر گازهای گلخانه‌ای ناشی از فعالیت بشری به وسیله منابع و حذف آنها از طریق حفره‌ها در طی دوره مذکور در جزء (الف) بند (۲) ماده (۴).

۳- همچنین هریک از کشورهای پیشرفته عضو و هر کشور پیشرفته عضو مذکور در ضمیمه (۲) جزئیات اقدامات انجام شده براساس بندهای (۳)، (۴) و (۵) ماده (۴) را در اطلاعات خود وارد خواهد ساخت.

۴- کشورهای عضو در حال توسعه میتوانند به صورت داوطلبانه پروژه‌هایی را برای تأمین اعتبار مالی یا در نظر گرفتن تکنولوژیهای خاص، مواد، تجهیزات، فنون یا شیوه‌هایی که برای اجرای آن پروژه‌ها مورد نیاز می‌باشند را پیشنهاد داده و در صورت امکان به همراه آن برآوردی از افزایش هزینه‌ها و کاهش انتشار و افزایش میزان حذف گازهای گلخانه‌ای و نیز فوائد حاصله را ارائه نمایند.

۵- هریک از کشورهای پیشرفته عضو و هر عضو دیگر مذکور در ضمیمه (۱) اقدام به برقراری اولین تماس در طی (۶) ماه اول پس از لازم‌الاجراء گردیدن کنوانسیون

نیز هریک از کشورهای عضو یا کشورهایی که عضو کنوانسیون نبوده و ناظر می‌باشند می‌توانند به عنوان ناظر در نشستهای کنفرانس اعضا شرکت نمایند. هر هیات یا آژانس اعزامی ملی یا بین‌المللی، دولتی یا غیردولتی، که در امور مربوط به این کنوانسیون واجد شرایط باشند و تمایل خود را مبنی بر شرکت در نشست کنفرانس اعضا به عنوان ناظر به دبیرخانه اعلام نموده باشد می‌تواند مجوز مربوطه را دریافت نماید مگر اینکه حداقل یک سوم از اعضا موجود به این امر اعتراض نمایند. پذیرش و شرکت ناظرین منوط به آیین رسیدگی است که توسط کنفرانس اعضا به تصویب می‌رسد.

ماده ۸- دبیرخانه:

۱- بدینوسیله دبیرخانه کنوانسیون ایجاد می‌گردد.

۲- وظایف دبیرخانه عبارتند از:

الف- ترتیب دادن نشستهای کنفرانس اعضا و هیاتهای فرعی آن به موجب کنوانسیون و ارائه خدمات لازم به آنها.

ب- گردآوری و انتقال گزارشهایی که به دبیرخانه تسلیم می‌شوند.

پ- تسهیل مساعدت به اعضا، مخصوصاً کشورهای عضو در حال توسعه در صورت تقاضا برای گردآوری و تبادل اطلاعات مورد نیاز براساس مفاد کنوانسیون.

ت- تهیه گزارشهایی در مورد فعالیتهای خود و ارائه آنها به کنفرانس اعضا.

ث- حصول اطمینان از هماهنگی لازم با دبیرخانه‌های سایر هیاتهای بین‌المللی مربوطه.

ج- ورود به هرگونه ترتیب قراردادی یا سازمانی مورد نیاز برای انجام موثر وظایف دبیرخانه براساس راهنمایی کلی کنفرانس اعضا.

چ- انجام سایر وظایف دبیرخانه‌ای که در کنوانسیون یا هریک از پروتکل‌های آن مشخص شده و هرگونه وظایف دیگری که ممکن است توسط کنفرانس اعضا تعیین گردد.

۳- کنفرانس اعضا در اولین نشست خود یک دبیرخانه دائم را معین نموده و ترتیبات و نحوه انجام وظیفه آن را مشخص خواهد نمود.

ماده ۹- هیات فرعی برای مشاوره علمی و تکنولوژیکی:

۱- بدینوسیله «هیات فرعی ارائه مشاوره علمی و تکنولوژیکی» برای ارائه به موقع اطلاعات و مشاوره راجع به موضوعات علمی و تکنولوژیکی مربوط به کنوانسیون به کنفرانس اعضا یا در صورت اقتضاء به سایر هیاتهای فرعی آن تأسیس می‌گردد. شرکت در این هیات برای تمامی اعضا آزاد بوده و به صورت چند نظامه اداره خواهد شد. این هیات متشکل از نمایندگان دولتی است که از تخصصهای مربوطه برخوردار می‌باشند. این هیات در مورد تمامی جنبه‌های کار خود به صورت منظم به کنفرانس اعضا گزارش ارائه خواهد داد.

۲- این هیات تحت هدایت کنفرانس اعضا و با کمک هیاتهای ذیصلاح بین‌المللی موجود اقدام به موارد زیر خواهد نمود:

الف- ارزیابی وضعیت دانش علمی در مورد تغییرات آب و هوا و اثرات آن.

ب- تهیه ارزیابی علمی در مورد اثرات اقدامات به عمل آمده در اجرای کنوانسیون.

پ- تعیین تکنولوژیهای ابداعی موثر و پیشرفته و ارائه معلومات خاص و مشاوره در مورد روشها و ابزار ترویج توسعه و یا انتقال اینگونه تکنولوژیها.

ت- ارائه مشاوره در مورد برنامه‌های علمی، همکاری بین‌المللی در تحقیقات و توسعه مربوط به تغییرات آب و هوا و نیز در مورد روشها و ابزار پشتیبانی از افزایش ظرفیت بالقوه در کشورهای در حال توسعه.

ث- جوابگویی به سؤالات علمی، تکنولوژیکی و اصولی که ممکن است از طرف کنفرانس اعضا یا هیاتهای فرعی به هیات ارائه گردد.

۳- کنفرانس اعضا می‌تواند شرح وظایف و حدود اختیارات این هیات را مورد تشریح بیشتر قرار دهد.

ماده ۱۰- هیات فرعی برای اجرا:

۱- بدینوسیله «هیات فرعی برای اجرا» به منظور کمک به کنفرانس اعضا در ارزیابی و بررسی اجرای مؤثر کنوانسیون تأسیس می‌گردد. شرکت در این هیات برای تمام اعضا آزاد بوده و از نمایندگان دولتی که در امور مربوط به تغییرات آب و هوا تخصص دارند تشکیل می‌شود. این هیات در مورد تمامی جنبه‌های کار خود به کنفرانس اعضا گزارش ارائه خواهد نمود.

۲- این هیات تحت هدایت کنفرانس اعضا اقدام به موارد زیر خواهد نمود:

الف- بررسی اطلاعات مبادله شده براساس بند (۱) ماده (۱۲) جهت ارزیابی اثرات کلی اقدامات انجام شده توسط اعضا در پروتوآل آخرین ارزیابی‌های علمی در مورد تغییرات آب و هوا.

ب- بررسی اطلاعات مبادله شده براساس بند (۲) ماده (۱۲) جهت کمک به کنفرانس اعضا در انجام بازنگریهای موضوع جزء (ت) بند (۲) ماده (۴).

رئیس است که به صورت مشترک توسط اعضاء منتخب هر طرف تعیین می شود. این کمیسیون اقدام به صدور رأی توصیه ای خواهد نمود که توسط طرفین با حسن نیت مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

۷- مراحل دیگر مربوط به مصالحه توسط کنفرانس اعضاء در اولین فرصت ممکن به صورت ضمیمه ای برای مصالحه تصویب خواهد شد.

۸- مفاد این ماده برای هر سند حقوقی که کنفرانس اعضاء در نظر می گیرد اطلاق خواهد داشت مگر اینکه سند مذکور به نحو دیگری پیش بینی نموده باشد.

ماده ۱۵- اصلاحیه های کنوانسیون:

۱- هر یک از اعضاء می توانند اصلاحیه هایی را برای کنوانسیون پیشنهاد نمایند.

۲- اصلاحیه های کنوانسیون در نشست عادی کنفرانس اعضاء تصویب خواهند شد. متن پیشنهادی اصلاح کنوانسیون می بایست حداقل شش ماه قبل از نشستی که اصلاحیه برای تصویب ارائه می شود توسط دبیرخانه به اطلاع اعضاء برسد. دبیرخانه همچنین نسبت به ارسال اصلاحیه های پیشنهادی به اعضاء کنندگان کنوانسیون و نیز به امین اسناد جهت اطلاع اقدام خواهد نمود.

۳- اعضاء تمامی تلاش خود را بکار خواهند گرفت تا به اتفاق آراء در مورد اصلاحیه های پیشنهادی کنوانسیون به توافق برسند. اگر اتفاق آراء حاصل نشود و توافقی بدست نیاید اصلاحیه با رأی اکثریت سه چهارم اعضای حاضر و رأی دهنده در جلسه به تصویب خواهد رسید. اصلاحیه مصوب توسط دبیرخانه به اطلاع امین اسناد خواهد رسید که وی آن را برای پذیرش به تمامی اعضاء اعلام خواهد نمود.

۴- اسناد پذیرش هر اصلاحیه نزد امین اسناد کنوانسیون سپرده خواهد شد. اصلاحیه هایی که طبق بند (۳) فوق به تصویب می رسند در روز نودم پس از تاریخ دریافت سند اعلام پذیرش حداقل سه چهارم اعضاء کنوانسیون برای اعضای که آن را پذیرفته اند لازم الاجرا خواهد شد.

۵- اصلاحیه برای هر عضو دیگر در روز نودم پس از تاریخ تقدیم سند پذیرش اصلاحیه مذکور توسط آن عضو به امین اسناد لازم الاجرا خواهد شد.

۶- در این ماده «اعضاء حاضر و رأی دهنده» به معنی اعضای است که حاضر بوده و رأی مثبت یا منفی می دهند.

ماده ۱۶- تصویب و اصلاح ضامین کنوانسیون:

۱- ضامین کنوانسیون یکی از قسمتهای لاینفک آن می باشد، مگر اینکه به نحو دیگری صریحاً پیش بینی شده باشد. ارجاع به کنوانسیون به معنی ارجاع به هر یک از ضامین آن نیز می باشد. بدون خدشه به موارد مذکور در جزء (ب) بند (۲) و بند (۷) ماده (۱۴) این ضامین محدود به لیستها و فرمها و هر نوع برگه تشریحی دیگر با ماهیت علمی، فنی، تشریفاتی یا سازمانی می باشند.

۲- ضامین کنوانسیون می بایست طبق تشریفات مذکور در بندهای (۲)، (۳) و (۴) ماده (۱۵) پیشنهاد شده و به تصویب برسند.

۳- ضمیمه ای که طبق بند (۲) فوق تصویب شده شش ماه پس از اعلام تصویب آن به اعضاء توسط امین اسناد برای تمام اعضاء به جزء اعضای که در طی این دوره عدم پذیرش ضمیمه از سوی خود را به صورت کتبی به امین اعلام نموده باشند لازم الاجرا خواهد شد. این ضمیمه برای اعضای که اعلامیه عدم پذیرش خود را پس می گیرند در روز نودم پس از تاریخ وصول اعلامیه پس گرفتن اعلامیه عدم پذیرش توسط امین اسناد لازم الاجرا خواهد شد.

۴- پیشنهاد، تصویب و لازم الاجرا شدن اصلاحیه های ضامین کنوانسیون مشمول همان تشریفات است که برای پیشنهاد، تصویب و لازم الاجرا شدن ضامین طبق بندهای (۲) و (۳) فوق بکار گرفته می شود.

۵- چنانچه تصویب یک ضمیمه یا اصلاحیه یک ضمیمه متضمن اصلاح کنوانسیون باشد آن ضمیمه یا اصلاحیه ضمیمه تا زمانی که اصلاحیه کنوانسیون لازم الاجرا نشده باشد معتبر نخواهد بود.

ماده ۱۷- پروتکل ها:

۱- کنفرانس اعضاء می تواند در هر یک از نشستهای عادی خود پروتکل هایی را برای کنوانسیون تصویب نماید.

۲- متن هر پروتکل پیشنهادی حداقل شش ماه قبل از برگزاری نشست مربوطه توسط دبیرخانه به اطلاع اعضاء خواهد رسید.

۳- شرایط لازم الاجرا شدن هر پروتکل در همان سند تعیین خواهند شد.

۴- فقط اعضاء کنوانسیون می توانند عضو پروتکلها گردند.

۵- تصمیمها طبق هر پروتکل فقط توسط اعضای پروتکل مربوطه اخذ می شوند.

ماده ۱۸- حق رأی:

۱- هر عضو کنوانسیون دارای یک رأی می باشد مگر در مواردی که در بند (۲) زیر عنوان شده است.

برای آن عضو اقدام به اولین مبادله اطلاعاتی خود خواهد نمود. هر عضوی که نام آن در ضمیمه مذکور درج نگردیده می تواند اولین مبادله اطلاعاتی را ظرف (۳) سال پس از لازم الاجراء شدن کنوانسیون برای آن عضو یا فراهم شدن منابع مالی طبق بند (۳) ماده (۴) انجام دهد. کشورهای عضو که از توسعه بسیار کمی برخوردارند می توانند اولین مبادله اطلاعاتی خود را بنابر صلاحدید خود انجام دهند. کنفرانس اعضاء با در نظر گرفتن جدول زمانبندی مذکور در این بند اقدام به تعیین جدول زمانی برای مبادله اطلاعاتی بعدی اعضاء خواهد نمود.

۶- اطلاعاتی که بر مبنای این بند توسط اعضاء مبادله می شود می بایست در اولین فرصت توسط دبیرخانه کنوانسیون در اختیار کنفرانس اعضاء و هر هیات فرعی دیگر قرار گیرد. کنفرانس اعضاء می تواند در صورت نیاز روال تبادل اطلاعات را مورد بررسی مجدد قرار دهد.

۷- کنفرانس اعضاء از اولین نشست خود اقدام به ارائه ترتیبات لازم برای پشتیبانی فنی و مالی از کشورهای در حال توسعه در صورت درخواست و همچنین گردآوری و تبادل اطلاعات بر مبنای این ماده نموده و نیازهای مالی و فنی لازم برای پروژه های پیشنهادی و اقدامات مقابله ای را طبق ماده ۴ تعیین خواهد کرد. چنین حمایتی می تواند به شکل مناسب توسط سایر اعضاء، سازمانهای ذیصلاح بین المللی و یا دبیرخانه کنوانسیون انجام پذیرد.

۸- هر یک از گروه های اعضاء می توانند بر مبنای ضوابط تعیین شده توسط کنفرانس اعضاء و با اعلام قبلی موضوع به کنفرانس اعضاء در زمینه انجام تعهدات خود بر طبق این ماده اقدام به تبادل اطلاعاتی مشترک نمایند مشروط بر این که این مبادلات شامل اطلاعاتی در مورد انجام تعهدات انفرادی هر یک از اعضاء مزبور در این کنوانسیون باشند.

۹- اطلاعات واصله به دبیرخانه که توسط عضو مربوطه بر اساس ضوابط تعیین شده از سوی کنفرانس اعضاء محرمانه تلقی می گردد قبل از اینکه در اختیار هیاتهای ذیربط مبادله و بازنگری اطلاعات قرار گیرد توسط دبیرخانه جمع آوری می گردد تا جنبه «محرمانه» بودن آنها حفظ شود.

۱۰- طبق بند (۹) فوق و بدون اینکه خدشه ای به توانایی هر یک از اعضاء برای افشاء مبادلات اطلاعاتی خود در هر زمان وارد آید، دبیرخانه کنوانسیون مبادلات اطلاعاتی اعضاء بر مبنای این ماده را در زمانی که به کنفرانس اعضاء ارائه می شوند در اختیار عمومی قرار خواهد داد.

ماده ۱۳- حل مسائل مربوط به اجرای کنوانسیون:

کنفرانس اعضاء در اولین نشست خود ایجاد یک روند چند جانبه و مشورتی برای حل مسائل مربوط به اجرای کنوانسیون را مورد بررسی قرار خواهد داد. این روند در صورت درخواست اعضاء در دسترس آنها قرار خواهد گرفت.

ماده ۱۴- حل اختلافات:

۱- در صورت بروز اختلاف بین دو یا چند عضو در مورد تفسیر یا اجرای کنوانسیون، اعضاء مذکور برای حل اختلاف، از طریق مذاکره یا هر گونه روش دوستانه دیگر اقدام خواهند نمود.

۲- هنگام تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق به کنوانسیون یا هر زمان بعد از آن، هر عضوی که یک سازمان منطقه ای همبستگی اقتصادی نباشد می تواند به صورت کتبی به امین اسناد اعلام نماید که در رابطه با اختلاف مربوط به تفسیر یا اجرای کنوانسیون، بالفعل و بدون نیاز به توافق خاص، نسبت به هر عضو دیگری که تعهد یکسانی را پذیرفته باشد، عملاً موارد ذیل را مورد قبول قرار می دهد:

الف- ارجاع اختلاف به دیوان دادگستری بین المللی و/ یا

ب- داوری بر اساس تشریفات که کنفرانس اعضاء در اولین فرصت به صورت یک ضمیمه در مورد داوری تدوین می کند.

هر عضوی که یک سازمان همبستگی اقتصادی منطقه ای باشد می تواند بیانیه ای با اثر مشابه در ارتباط با داوری و طبق تشریفات مذکور در بند (ب) فوق صادر نماید.

۳- بیانیه صادره طبق بند (۲) فوق تا زمانی که طبق شرایط خود منقضی گردد یا تا سه ماه پس از وصول بیانیه کتبی فسخ آن توسط امین اسناد معتبر خواهد بود.

۴- بیانیه جدید، اعلامیه فسخ یا انقضاء یک بیانیه به هیچ عنوان تأثیری بر جریان رسیدگی مطروحه نزد دیوان دادگستری بین المللی یا دادگاه داوری نخواهد داشت مگر اینکه طرفین اختلاف به نحو دیگری توافق نمایند.

۵- با رعایت عملکرد بند (۲) فوق، اگر ظرف (۱۲) ماه پس از اعلام یکی از اعضاء به دیگری دال بر وجود اختلاف بین آنها، اعضاء ذیربط موفق به حل اختلاف از طرق مذکور در بند (۱) فوق نشده باشند، بنابر تقاضای هر یک از طرفین، اختلاف به کمیسیون مصالحه ارجاع خواهد شد.

۶- کمیسیون مصالحه بر اساس تقاضای هر یک از طرفین اختلاف تشکیل خواهد شد. این کمیسیون شامل تعداد یکسانی از افراد منتخب هر طرف ذیربط و یک

۱- در هر زمان پس از سه سال از تاریخی که کنوانسیون برای یک عضو لازم‌الاجرا گردیده، آن عضو میتواند با اعلام کتبی به امین اسناد کنوانسیون از کنوانسیون کناره‌گیری نماید.

۲- اینگونه کناره‌گیری یک سال پس از دریافت اعلام کناره‌گیری عضو توسط امین اسناد کنوانسیون یا هر زمان بعدی که در اعلامیه کناره‌گیری عنوان شده باشد لازم‌الاجرا خواهد شد.

۳- هر عضوی که از کنوانسیون کناره‌گیری نماید، چنین تلقی خواهد شد از پروتکل‌های کنوانسیون نیز که عضو آنها می‌باشد کناره‌گیری نموده است.

ماده ۲۶- متون معتبر:

نسخه‌های اصلی این کنوانسیون به زبانهای عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی از اعتبار یکسان برخوردار بوده و نزد دبیر کل سازمان ملل متحد سپرده خواهند شد.

ما امضاء کنندگان زیر که دارای اختیار مجاز می‌باشیم با رویت موارد فوق اقدام به امضاء این کنوانسیون نموده‌ایم.

انجام شده در نیویورک، نوزدهم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و یک هجری شمسی مطابق با نهم ماه مه یکهزار و نهصد و نود و دو میلادی.

ضمیمه ۱

استرالیا- اتریش- *بیلوروسسی- بلژیک- *بلغارستان- کانادا- *چک‌واصلواکی- دانمارک- جامعه اقتصادی اروپا- *استونی- فنلاند- فرانسه- آلمان- یونان- *مجارستان- ایسلند- ایرلند- ایتالیا- ژاپن- *لاتوی- *لیتوانی- لوکزامبورگ- هلند- زلاندنو- نروژ- *لهستان- پرتغال- *رومانی- *فدراسیون روسیه- اسپانیا- سوئد- سوئیس- ترکیه- *اوکراین- بریتانیا کبیر و ایرلند شمالی- ایالات متحده آمریکا.

*کشورهایی که فرایند حرکت به سمت اقتصاد بازار را طی می‌کنند.

ضمیمه ۲

استرالیا- اتریش- بلژیک- کانادا- دانمارک- جامعه اقتصادی اروپا- فنلاند- فرانسه- آلمان- یونان- ایسلند- ایرلند- ایتالیا- ژاپن- لوکزامبورگ- هلند- زلاندنو- نروژ- پرتغال- اسپانیا- سوئد- سوئیس- ترکیه- بریتانیا کبیر و ایرلند شمالی- ایالات متحده آمریکا.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن کنوانسیون شامل مقدمه و بیست و شش ماده و ضمایم آن در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ششم خردادماه یکهزار و سیصد و هفتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۵/۳/۱۳ به تایید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی‌اکبر ناطق نوری

شماره ۲۸۸۵/۲/۱۵۵۷۶ ک ۱۳۷۵/۳/۲۶

تصویب‌نامه راجع به ایجاد و تاسیس دهستان کهدوئیه در بخش نیر

شهرستان تفت

وزارت کشور

اکثریت وزرای عضو کمیسیون سیاسی - دفاعی هیأت دولت در جلسه مورخ ۱۳۷۵/۲/۳۰ با توجه به اختیار تفویضی هیأت وزیران (موضوع تصویب‌نامه شماره ۱/۴/۴۲/۶۶۵۸ مورخ ۹۰۷/۹/۳۸۰۸ بنا به پیشنهاد شماره ۱۳۶۸۱/۱۰/۲۴ مورخ ۱۳۶۸/۱۰/۲۴) قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری - مصوب ۱۳۶۲ - و در اجرای ماده (۱۹) آیین‌نامه اجرایی آن اصلاحات تقسیماتی زیر را در استان یزد تصویب نمودند:

دهستان کهدوئیه به مرکزیت روستای کهدوئیه مشتمل بر روستاها، مزارع و مکانهای زیر مطابق کروکی و نقشه ۱/۲۵۰۰۰ پیوست در بخش نیر شهرستان تفت ایجاد و تأسیس شود.

۱- محمدآبادفلاح ۲- مزرعه حاجی صادق ۳- نصرآباد (یوار) ۴- مهدی آباد ۵- علی آباد ۶- فتح‌آباد ۷- مزرعه آقا ۸- حسن‌آباد اکبری ۹- کهدوئیه ۱۰- حسین‌آباد ۱۱- دستجرد ۱۲- آبشخورجهاد ۱۳- محمدآباد ۱۴- دیزران ۱۵- احمدآباد ۱۶- باقرآباد ۱۷- آغل گوسفندی ۱۸- چمن‌توره ۱۹- مزرعه مراد ۲۰- منصور آباد ۲۱- حسن‌آباد ۲۲- علی‌آباد سنجدی ۲۳- سنجدی ۲۴- حسین‌آباد ۲۵- مزرعه سفید.

این تصویب‌نامه در تاریخ ۱۳۷۵/۳/۲۰ به تایید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

معاون اول رئیس جمهور - حسن حبیبی

۲- سازمانهای منطقه‌ای همبستگی اقتصادی در امور مربوطه خود تعداد رأی برابر با تعداد کشورهای عضو خود که عضو کنوانسیون نیز هستند خواهند داشت. چنین سازمانی در صورتی که هریک از کشورهای عضو آن از حق رأی خود استفاده نماید اقدام به استفاده از حق رأی خود نخواهد نمود، عکس این امر نیز صادق است.

ماده ۱۹- امین اسناد:

دبیرکل سازمان ملل متحد امین اسناد کنوانسیون و پروتکل‌هایی است که طبق ماده (۱۷) تصویب می‌شوند.

ماده ۲۰- امضاء:

این کنوانسیون جهت امضاء کشورهای عضو سازمان ملل متحد یا هریک از آنسپای تخصصی آن یا کشورهای عضو اساسنامه دیوان دادگستری بین‌المللی و سازمانهای منطقه‌ای همبستگی اقتصادی در طول کنفرانس سازمان ملل متحد در مورد محیط زیست و توسعه که در ریودوژانیرو برگزار می‌گردد و سپس در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک از ۱۳۷۱/۳/۳۰ الی ۱۳۷۲/۳/۲۹ (۲۰ ژوئن ۱۹۹۲ الی ۱۹ ژوئن ۱۹۹۳) مفتوح خواهد بود.

ماده ۲۱- ترتیبات موقت:

۱- وظایف دبیرخانه که در ماده (۸) عنوان گردیده است به صورت موقت توسط دبیرخانه‌ای که طی قطعنامه شماره ۴۵/۲۱۲ مورخ ۱۳۶۹/۹/۳۰ (۲۱ دسامبر ۱۹۹۰) مجمع عمومی سازمان ملل متحد ایجاد شده است به اجرا درخواهند آمد که این امر تا پایان اولین نشست کنفرانس امضاء به طول خواهد انجامید.

۲- ریاست دبیرخانه موقت مذکور در بند (۱) فوق همکاری نزدیکی با هیأت بین‌الدولی تغییرات آب و هوا خواهد داشت تا اطمینان حاصل شود که می‌تواند جوابگوی مشاوره‌های علمی و فنی موردنظر باشد. مشاوره مذکور را می‌توان از سایر مؤسسات علمی مربوطه نیز دریافت نمود.

۳- تشکیلات زیست محیطی جهانی برنامه توسعه سازمان ملل متحد، برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد و بانک بین‌المللی ترمیم و توسعه به صورت موقت انجام عملیات ترتیبات مالی مذکور در بند (۱) را برعهده خواهند داشت. در این رابطه تشکیلات زیست محیطی جهانی باید مورد بازسازی ساختاری مناسب قرار گرفته و عضویت آن به صورت جهانی درآید تا بتواند پاسخگوی الزامات ماده (۱۱) باشد.

ماده ۲۲- تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق:

۱- کنوانسیون منوط به تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق کشورها و سازمانهای منطقه‌ای همبستگی اقتصادی خواهد بود. کنوانسیون از روز بعد از امضاء برای الحاق مفتوح خواهد بود. اسناد مربوط به تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق نزد امین اسناد کنوانسیون سپرده خواهند شد.

۲- هر سازمان منطقه‌ای همبستگی اقتصادی که عضو کنوانسیون شود و هیچیک از کشورهای آن عضو کنوانسیون نباشد متعهد به انجام کلیه تعهدات کنوانسیون خواهد بود. در صورتی که یک یا چند کشور عضو سازمان مذکور، عضو کنوانسیون نیز باشند، سازمان مربوطه و کشورهای عضو آن در مورد مسوولیت‌های خود برای انجام تعهدات موضوع این کنوانسیون تصمیم خواهند گرفت. در چنین مواردی، سازمان مربوطه و کشورهای عضو آن نمی‌توانند مشترکا اقدام به استفاده از حقوق خود در این کنوانسیون نمایند.

۳- سازمانهای منطقه‌ای همبستگی اقتصادی در اسناد مربوط به تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق خود اقدام به اعلام حدود صلاحیت خود در رابطه با امور تحت نظارت کنوانسیون خواهند نمود. این سازمانها همچنین هرگونه اصلاح قابل توجه در حدود صلاحیت خود را به امین اسناد کنوانسیون اطلاع خواهند داد که متعاقباً توسط وی به اطلاع امضاء خواهد رسید.

ماده ۲۳- لازم‌الاجرا شدن:

۱- کنوانسیون در روز نودم پس از دریافت پنجاهمین سند تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق لازم‌الاجرا خواهد شد.

۲- برای هر کشور یا سازمان منطقه‌ای همکاری اقتصادی که پس از دریافت پنجاهمین سند تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق اقدام به تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق به کنوانسیون نماید لازم‌الاجرا شدن کنوانسیون از روز نودم پس از ارائه سند تصویب، پذیرش، تایید و الحاق آن سازمان یا کشور آغاز خواهد شد.

۳- در بندهای (۱) و (۲) فوق، هریک از اسنادی که توسط سازمانهای منطقه‌ای همبستگی اقتصادی ارائه شود علاوه بر اسناد ارائه شده از سوی کشورهای عضو آن سازمان در نظر گرفته نخواهد شد.

ماده ۲۴- حق شرط:

هیچگونه حق شرطی را نمی‌توان برای کنوانسیون قائل شد.

ماده ۲۵- کناره‌گیری: